

BÖLCSESSÉGNEK ÉS KIJELENTÉSNEK SZELLEME

2013. november 10.

–Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Csodálatos az Úrral lenni, az Úrban lenni, az Úr gyülekezetében lenni, az Igéjét szólni, az Úr Igéjét befogadni. A gyülekezetnek minden perce *dicsőséges*. Az Úrnak minden perce dicsőséges, amikor egybegyülekeznek a szentek.

LUKÁCS 5,17.

17. És lón egy napon, hogy ő tanít vala: és ott ülének a farizeusok és a törvénynek tanítói, akik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és Jeruzsálemből: és az Úrnak ereje vala Ő vele, hogy gyógyítson

Az Úrnak *ereje* volt Ővele, hogy *gyógyítson!* Megragadja ez a *figyelmemet* minden alkalommal, amikor olvasom ezt a részt a Lukács evangéliumban. Ugyanis azt tapasztaljuk, ha olvassuk tovább, hogy senki az égvilágon azok közül, akik ott összegyültek, hogy hallgassák – a törvénytudók, a farizeusok, az írástudók – nem gyógyult meg közülük senki sem.

Kihangsúlyozza itt az Ige, hogy az Úrnak *ereje* ott volt Ővele. Senki közülük meg nem gyógyult. Egy gyógyulásról ad számot ez az Írás itt, hogy a barátok hoztak egy *gutaütöttet*, és lebontották a cseréphéjazatot. Ez különben a bibliaszakértők szerint Jézusnak a saját háza volt. Egy szót nem szólt ezért! Ott engedték le a beteget, és az a beteg *meggyógyult*.

Az összes többi jelenlévők közül egyetlen egy gyógyulás *nem* történt, annak ellenére, hogy az Úrnak az *ereje* jelen volt a gyógyításra. Azt jelenti ez, hogy mindenki, aki ott jelen volt, *meggyógyulhatott* volna. És nem történt köztük gyógyulás. Kérdés, hogy miért van ez?

Miért nem történtek gyógyulások, ha az Úr *ereje* jelen volt a gyógyításra. Ezek, akik összejöttek, hogy Jézust hallgassák, ezek a szívükben *rossz indítékokkal* jöttek. Némelyek azért jöttek, hogy a törvényből *kiforgassák*, hogy rábizonyítsák, az ilyen, aki így beszél, meg aki szombaton gyógyít, az nem lehet Istennek a Fia.

Nem tiszta *szándékkal* voltak jelen azok, akik Őt hallgatni jöttek. Így bár az Úr *ereje* jelen volt a gyógyításra, ők semmit *nem kaptak*. Üres kézzel mentek el, úgymond. Amit Jézus mondott, az sem ragadta meg őket, mert *nem befogadó szívvel* jöttek.

A szívükben olyan *szándékkal* jöttek, hogy *ellentmondjanak* neki, hogy köztökadjenek vele, hogy Jézus szavait kicsavarják, félreértelmezzék. És a Szent Szellem így *nem tudott adni* nekik semmit. Nagy tanulság ez, hogy a mai napon ez ugyanígy van.

A Szent Szellem *megnyilvánulásai* nagymértékben *függnek* attól, hogy az Úr jelenlétének milyen a *fogadtatása* a részünkről. Hogy azok a szívek, akik azt hallgatják, azok milyen szívvel ülnek ott? Hogy éhes szívvel jöttek-e? Hogy *nyitott szívvel* jöttek-e?

Hogy dobog-e a szívük azért, hogy ma *kapnak* valamit az Úrtól? Vagy csak *megszokásból* jönnek. Vasárnap van, gyülekezetbe jövünk. Leülünk, azután, ha letelik az idő, hazamegyünk. Ha ilyen *tartalmatlan* szívvel ülsz (legjobb kifejezésnek ezt találok), akkor azt fogod megkapni, amiért jöttél, vagyis nem sokat fogsz kapni.

Bár az Úr ereje jelen van a *gyógyításra*, az Úr ereje jelen van a *vigasztalásra*, az Úr ereje jelen van az *építésre*, a szívünk *hozzállása* fogja eldönteni, hogy mivel megyünk haza. Éhes-e a szíved, amikor jössz az istentiszteletre? Az *éhes* szíveket tudja az Úr *megtölteni*.

Szoktam mondani, hogy az üres pénztárcákat tudja az Úr megtölteni. Ha az utolsó filléret is *odaadtad* az Úrnak, nem telik bele sok idő, és meg fogod *kapni*, vastag lesz a pénztárcád. Az Úrnak ez természete, hogy amit az ember *fölkínál* neki, azt *Ő megáldja*, azt megtölti.

Milyen a *fogadókészség* a te szívedben a Szent Szellem felé? Ezzel szeretnék egy kicsit időzni. Például jön hozzád egy vendég. Bekíséred a nappalidban, leülteted. Aztán kimész a bejárati ajtóhoz és ott álldogálsz, ácsorogsz, valakivel beszélgetsz, rágyújtasz. A vendég pedig bent vár. Várja, hogy bemenj hozzá, hiszen téged jött meglátogatni. Azt mondd magadban, majd ha akar valamit, akkor idejön a bejárathoz és elmondja, miért jött. Ez hideg fogadtatás.

Tegyük föl, hogy maga az Úr Jézus Krisztus *látogat* meg téged, úgy, hogy a szemeddel látod, a keziddel tapinthatod Őt, a szavait hallhatod. Élő, nyílt látomásban látogat meg téged. Vannak-e olyan dolgok esetleg az életedben, amit akkor, amikor Ő jelen van, *nem tennél* meg?

Mert a jelenléte visszafog, hogy azt megtedd. Vannak-e olyan dolgok, amit akkor *nem mondanál* ki a másiktól, mert az Úr áll melletted? Vannak-e olyan gondolatok, amelyeket nem mernél gondolni sem, mert az Úr áll ott melletted, meglátogatott.

Ha ez így van, akkor rá kell arra döbbernünk, hogy az Úrnak a hasonmását, a pontos *hasonmását* kaptuk meg a legbenső énünkbe, a Szent Szellemet. A *Szent Szellem* ott van bent a szívünkben, és pontosan ugyanúgy érzékel és vesz mindent, mintha maga az Úr állna melletted. Mégis a *jelenlétét* legtöbbször elhanyagoljuk, nem veszünk tudomást róla, nem fordulunk hozzá az élet dolgaiban.

S ha *maga az Úr* állna mellettünk, akkor *csüngnénk* rajta, lenyűgöző lenne az Ő szépsége, az ékessége, a ragyogása. A szemünket nem tudnánk levenni róla, Ő oly gyönyörűség. Minden benne van. Várnánk, hogy szót halljunk a szájából. Ő szólna, és mi meghallanánk azt. Gyönyörű *közösséget*, időt tölthetnénk együtt az Úrral, ha az Úr megjelenne.

A *legbenső* lényedben pedig ott van a drága Úr Jézusnak a pontos *hasonmása*. Azt szeretném a következő napokban, hetekben és hónapokban, ha egy kicsit jobban *vigyáznál* az Ő *belső lakozására*. Jobban figyelniél.

Mert ha ez *tudatosul* benned, a „Szent Szellem bennünk lakozása” *tudatúak* lennének jobban, nagyon könnyen tudnánk *letenni* olyan dolgokat, amelyekkel küszködünk, amelyek teher a számunkra. Szeretnénk megváltozni, de mégsem tudunk, nehézkesnek tűnnek. Mert amire az ember a figyelmét fordítja, az erőteljesebbé válik az életében.

Ez egy alapszabály, ez egy bebizonyított igazság: amire odafigyelsz, amire a figyelmedet fordítod, amire *rászegezed* a figyelmedet, az *erőteljesebbé* válik az életedben, nagyobb hangsúlyt kap az életében.

Ha az ember a betegség tünetekre figyel oda, ahelyett, hogy arra figyelmeznénk, hogy ki az a 'vendég' odabent, aki örök lakozást vett és *mire képes*, egy szempillantásban meg tudja *oldani* minden problémádat.

Mégis inkább a *problémákat* figyeljük, arra fordítjuk a figyelmünket, tépelődünk rajta. Felhánytorgatjuk a másíknak, hogy ő tehet róla. Sok olyan dolgot *elkövetünk*, amit az Úr *jelenlétében nem tennénk!*

Ezekre szeretném a figyelmeteket jobban felhívni, hogy a következő napokban, hónapokban azt *úgy tegyétek*, mintha maga az Úr Jézus *állna* mellettetek. Olyan változásnak fogtok elébe nézni, hogy magatok is meg fogtok döbbeni rajta.

Ugyanis az Úr *jelenlétében* ott van egy egészséges és egy nagyon építő jellegű *istenfélelem*. Ha az Úr ott áll melletted, nem fogsz megtenni bizonyos dolgokat. Ha ott állna melletted, elővennéd-e a cigarettát, hogy rágyújts.

Eszedbe se jutna, mert a *lénye lenyűgöz*, a közössége, amibe belekerülsz, az olyan magaslatokba vinne, hogy *eszedbe nem jutna*, hogy a test cselekedeteinek nekiláss. Mindenkinek megvan az életében, hogy hol kellene magát figyelmeztetnie.

Kezdjél el arra a 'vendégre' jobban *figyelni* odabent, mit akar mondani neked, mert közlendője van veled, *mondandója* van neked. Az a dolga, hogy szóljon. Veszi azokat, amiket hall az Atyától és megjelenti neked. Ha *nem figyelmezzünk* rá, *elkérgesedik* ez a fajta képességünk, hogy halljunk tőle.

A *test cselekedeteinek* nagyon nagy veszélye van. Az, hogy olvassuk a Bibliában, hogy a test a szellem *ellen* törekszik, és a szellem a test ellen. Ők ketten nem egyeznek. A test az egyik irányba akar menni, a szellem a másik irányba. Nagyon figyelj, hogy melyiknek engedsz!

Ugyanis ha a *test cselekedeteinek* engedsz, akkor a szellemedet *háttérbe* szorítottad. A szellem *ellen* mentél, hogy még erőteljesebben mondjam. Ellene mentél a szellemnek és el fog *kérgesedni* az a felület, ahol képes vagy *hallani* Tőle.

Egyre kevesebb lesz a *közösségfelület* a Szent Szellemmel. Az a *képességed*, hogy hallani akarsz majd tőle, amikor igazán kell hallani, az a 'dobhártya' *elkérgesedett*. Nagyon figyelj arra, minden pillanatban, hogy olyan *tudatosság* legyen benned, hogy az a *vendég* ott *lakik* bent, a szívedben!

A Biblia mondja is, hogy fiam, az én *szavaimra figyelmezz!* Tehát figyelmeznünk kell. Valamire a figyelmünket mindig fordítjuk. Ne a gondokra, problémákra figyelmezzünk, habár, azok tornyosulhatnak.

Ha ilyenkor meg tudjuk azt tenni, hogy nem azokra figyelmezzünk, és nem hagyjuk, hogy azok a hatalmukba kerítsenek, hanem az *Úrra* figyelmezzünk, és az *Ő Igéjére* figyelmezzünk, akkor ott van egy következő igazság. Azt mondja, hogy az én *szavaimra* figyelmezz! Az én *beszédeimre* hajtsd füledet, mert életük ezek azoknak, akik megnyerik.

Vagyis életet fog neked hozni a *mennyből*, életet arra a problémára. *Életet fog hozni* neked, *amire* a figyelmedet szegezed. Figyelmezz az én *beszédemre!* – mondja az Úr. *Őrá* figyelmezz. Meg kell tanulni, ez az Úrral való *együtt járásnak* az alapszabálya.

Ha csak azt vesszük, hogy az *idő közel* van... A NASA jelentésekben olvashatjuk, hogy jönnek a 2014-2015-ös esztendőkből a holdfogyatkozások és a napfogyatkozás. Két *holdfogyatkozás*, két zsidóünnepre esik. Aztán jön egy *napfogyatkozás*, és megint a két *holdfogyatkozás*, szintén zsidóünnepen.

Ilyen felállásban évszázadok óta nem jelentkezett az Úr, *égi jelekben*. Ennek, ha az ember egy kevés *súlyt* ad az alapján, ahogy mondja az Ószövetségben az Ige, hogy az Úr jelekül rendeli nekünk az *égitesteket*, akkor az *Úr eljövételének* idejét nagyon *közelinek* érezteti velünk, ha figyelünk ezekre az égi jelekre.

Tegyük fel, hogy *tudatosul* benned valahogy az Úr közlése, hogy *rövid időn belül visszajön*. Két hónap, fél év – ha tudnád, hogy csak ennyi idő van, vannak-e dolgok, amit másként tennél, *másképp* cselekednél? Ezen is egyre inkább gondolkodjunk, az idő közel.

Nagyon *komoly időket* élünk, és a *változásokat* meg kell hozni az életünkben, hogy *ne szégyenüljünk* meg az Ő eljövetelek, írja ezt az Írás. Ahelyett, hogy elkérgesedne a hallásunk, mit tanácsol nekünk az Írás? Az Írás azt *tanácsolja* nekünk, hogy kezdjük el *gyönyörködni* az Úrban. Ez az igevers az egyik kedvencem.

ZSOLTÁR 37,4.

4. Gyönyörködj az Úrban, és megadja neked szíved kívánságait.

Ez az Ige így áll a kiadott Bibliában is, de valójában egy egészen picivel azért másként van a *jelentése*. Ugyanis nem arról van szó, *nem* azt mondja nekünk az Írás, hogy ülünk le az Úrral és kezdjük el gyönyörködni. És ahogy elkezdünk gyönyörködni benne, úgy egyszer már csak annyit gyönyörködtünk, hogy azt mondja az Úr, hogy jó, akkor most megadom a szíved kívánságait. Nem így megy.

Főleg az elején, amikor az ember újjászületik, lehetnek a szívében olyan kívánságok, amelyekért hálákat ad később, hogy az Úr nem teljesítette. Vannak olyanok az ember életében, amelyek *nem* az Úr *akarata*ba visznek, hanem másik irányba, s azok nem jó kívánságok. Azok a hústestből fakadtak vagy a saját dolgaink.

Ha tényleg elkezdünk *gyönyörködni* az Úrban, és megtanuljuk ezt a *befelé figyelést*, hogy az a 'vendég', aki ott bent van a nappaliban, azt ne a bejáratnál várjuk, hogy majd ha hozzánk jön, ha akar, akkor szól nekünk. Nem! Bemegyünk és *időt töltünk* Vele.

Gyönyörködünk benne, az egy valóságos közösség, lenyűgöző dolgok jönnek általa. És ha ott *gyönyörködünk* az Úrban, ott bent a Szentek Szentjében, akkor az történik, hogy a szívünk *kívánságai elkezdenek változni*.

És a szívünk kívánságai között lesznek olyanok, amelyek *elhalványulnak*, és egy idő után leesnek, s eltűnnek az életünkről. Helyette azt vesszük észre, hogy a szívünkre kerülnek *más kívánságok*, amelyek addig nem voltak ott. Ezek az Úrtól lesznek, mert időzünk vele, és az Ő *kívánságait adja* a szívedre, és ezeket beteljesíti. Ez az Ige tehát így hangzik, az én saját fordításomban: *Gyönyörködjél az Úrban, és Ő adja a szívedre a kívánságaidat*. Ez az Ige így hangzik pontosan.

Ezt kívánom nektek, mert ekkor ezek a kívánságok, amik a szívünkre születnek, ezek *áldott kívánságok* lesznek, mert az Úrnak az *olajában* fogod észrevenni, hogy *könnyedén* fognak beteljesedni az életeden.

Miközben ezek a beteljesedések jönnek, *még jobban* fogsz tudni *gyönyörködni* benne. Még nagyobb *örömben* és közösségben leszel vele, lenyűgöző ezt a *közösséget* megtalálni az Úrral. A János evangéliumban egy nagyon hasonló Ige van, ami ezt az igazságot támogatja. Jézus így tanítja a tanítványokat:

JÁNOS 15,7.

7. Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, – ez a Rhema szó, amit az Úr közvetlenül szól, egy helyzetre – kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.

Közvetlenül szólja arra a problémára, ezt meg kell hallani: az én *beszédeim bennetek* maradnak! S így folytatja: *kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek!*

Sokan *tévesen* idézik ezt is. Csak a második felét hadarják el az Igének, hogy az van a Bibliában: amit csak akarok, *kérek*, az meglesz nekem. Téves! Hamis reményeket és csalódásokat fog hozni az életben. Az Igének van egy *első fele* ott.

Nem légből kapott kérésekre bátorít bennünket Jézus, hogy kérjünk, amit csak akarunk. Nem. Azt mondja Jézus, hogyha *énbennem* maradtok – vagyis ez egy lakozást jelent az Úrban –, és az én beszédeim *bennetek* maradnak. Minden az *Ige által* történik az életünkben. Annak a *beszédnek benned* kell lakozni.

Ha jönnek a körülmények, a nehézségek, problémák és meg vagy kísértve, akkor ne azokra tekints. Akkor a *beszédre kell tekinteni*, azokhoz ragaszkodni kell. Azok nem távozhatnak belőled, azoknak a beszédnek benned kell maradni. Akkor lesz igaz minden imádra: *kérjétek, amit csak akartok...!* Tudniillik, akkor a *két egység*, az Úr és te.

Amikor tanultuk a halmazelméletet, körökkel ábrázoltunk a halmazokat. Van a két kör, egyik az *Úr*, a másik pedig a *te* lényed. Amikor újjászülettünk, akkor van egy közös rész, a metszet, a szellemünk. A *szellemünk az, ami közös*.

De ebben a *gyönyörködésben*, ebben az Úrral való *időzésben*, hogy te az Úrban maradsz, és az Úr beszédei benned maradnak, ez a két halmaz egyre inkább *közélt* egymáshoz. Egyre nagyobb a közös rész. És tudod, mi ez a közös rész?

Közös gondolataitok lesznek, közli veled a gondolatait, egy ugyanazon indulatotok lesz. Hatalmas dolog! Nem jön egyik napról a másikra! Amikor újjászületik az ember, cipeli a régi indulatait a régi életéből. A nappaliban ott bent *időzni* kell azzal a drága Szent Szellemmel, hogy ezek az indulatok leessenek az emberről, s hogy az *Ő gondolatai jöjjenek*.

És mondja a világ, hogy de hát, hiszen még a Biblia is talán megírja, hogy az én *gondolataim magasabbak* a ti gondolataitoknál, hogy az én *útjaim magasabbak* a ti útjaitoknál. Akkor hogyan lehet az, hogy mi az Úr gondolatait meg tudjuk fogni? Az az *Ószövetségben* volt leírva.

Az *Újszövetségben* pedig meg van írva, hogy mi az *Úr értelmét* hordozzuk belül. Az Úr értelme van bennünk. Ott van belül. Az *időzések* által, a közösségek által, a gyönyörködések által, az Úrban való gyönyörúségek által fogsz egyre többet tudni *megragadni* belőle.

Vagyis a két halmaznak egyre nagyobb lesz a *közös* része. Míg a végén a kettő teljesen *eggyé* válik. Ha énbennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak... A kettő teljesen egy. Ez azt jelenti, hogy akkor a *te kívánságaid* mind az *Úrtól* vannak.

Minden kívánságod az Úr kívánságaként itt a földön. Valóban bátran meri Jézus állítani, hogy kérjétek, amit csak akartok, s *meglesz* az néktek. Miért? Mert az *Úr kívánságait* kérted. Áldott legyen az Ő neve ezért!

A „Szent Szellem bennünk lakozik” tudatúnak kell lennünk. Nem arról van szó, hogy az Úr valami jót vissza akarna tartani tőlünk. Szó nincs erről. Arról van szó, hogy a keresztény együtt járásunk során olyan *közösségbe* kerülünk az Úrral, hogy *eggyé* lesznek a *kívánságaink*. Eggyé lesz az *értelmünk*, eggyé lesznek a *gondolataink*.

Ez egy olyan *szellemi magaslat*, ahova el kell jutni. Csak az *Ige képes* oda elvinni, az Igével való időzés. Ha az ember ezt *gyakorolja*, ezt a „Szent Szellem bennünk lakozó” tudatosságot, figyelmeztetni kell magadat rá, amikor test másfelé akar menni. A Szent Szellem itt bent, a szívem mélyén, a lakozása által ebbe az irányba nem menne. Abban a pillanatban visszafogod magad. *Döntéseknél* is mindig gyakorolni kell ezt.

Egészséges és áldott *istenfélelmet* fog hozni az életedre. Az azt jelenti, hogy a *kísértésekben* – a kísértések órája jön, mert Jézus is meg volt kísértve –, a test kívánságainak *könnyedén* fogsz tudni *ellenállni*, ha ezt gyakorlod. A betegség tüneteinek könnyen fogsz tudni ellenállni, mert a *Nagyobb benned* van. De tudatában vagy-e ennek?

A „Szent Szellem bennünk lakozó” tudatúvá váltál-e? Vagyis ha jönnek a tünetek, akkor nagy hamarsággal és nagy hatalommal ki tudod jelenteni: *Test, te ezeket a tüneteket nem veszed fel! Megtiltom neked, hogy felvedd ezeket a tüneteket! Betegség tüneteit nem veheted fel, a Jézus nevében!*

A testednek parancsoltál, belülről, a Szent Szellem ereje által. Helyette a *Krisztust öltöd* magadra és a *test engedelmeskedni* fog. Miközben Krisztust magunkra öltjük, Isten *megdicsőíttetik* benne.

Összefoglalva tehát, amire *összpontosítunk*, annak *növekedést* adunk az életünkben. Ez egy alapszabály, mert azt *tápláljuk* a figyelmünkkel. Amire a figyelmedet összpontosítod, annak növekedést adsz az életedben. Fiam az én beszédeimre figyelmezz, az én szavaimra!

Figyelmezned kell, amire figyelmezel, mert annak növekedést adsz az életedben. Az *Ige így növekszik* az életünkben. Visszatérünk rá, gondolkodunk rajta, elmélyedünk rajta, meditálunk, újra megöntözzük azt, és elkezd bennünk növekedni. Ahogy növekszik az Ige, *hatalmat* vesz. Így van a mi *uralkodásunk* a Krisztusban.

A „Szent Szellem bennünk lakozása” tudattal egy olyan *növekedésnek* indulunk az Úr ismeretében, amiről soha nem álmodtunk volna. Tanítja a Biblia, hogy növekednünk kell az *Úr ismeretében*.

Ha ugyanott vagy, ahol tavaly voltál a szellemiekben, akkor valamit nem teszel jól. Növekedésnek meg kell *látszódnia* a szellemi közösségben az Úrral. Jobban kell Őt most ismerni, mint egy éve. Egy év az az idő, amikor fel tudod *mérni*, hogy jó úton vagy-e?

Közelebb van-e hozzád az Úr birodalma? Jobban érzed-e ezt a közösséget, mint tavaly? Ezeket fel tudjuk mérni magunkba, ha nem, akkor változtatni kell. Mert az ember vagy az egyik irányba halad vagy a másikba. *Stagnálás nincs* a szellemi birodalomban.

Nekünk dicsőségről dicsőségre el kell változnunk, de nem a világhoz elformálódunk. Ott – a szellemi birodalomban, ahova *útlevelet* nyerünk, amikor újjászületünk – *állampolgárságot* szerzünk. Amikor újjászületünk, *átkerülünk* az egyik birodalomból a másikba.

Akkor egy úgynevezett „újjászületés csomagot” kapunk. Divatos szó ez manapság. A különböző telefontársaságoknak ilyen meg olyan csomagjai vannak, és hívják az ügyfeleket, hogy gyere ide, mert itt jobb percdíj van. Csomagokról beszélnek.

Az újjászületésben ugyanúgy kapsz egy *szellemi csomagot*. Ez az újjászületésnek a csomagja, Istennek az áldásaival. Arról szól a keresztény életünk, hogy *megismerjük*, hogy mi van abban. *Bontogatni* és ismerkedni kell vele.

Mert nem biztos, hogy én vagyok az egyetlen szerintem. Nagyon sokan érezzük, hogy oda, ahova bementünk, ott még van *több* ennél, mint amit most ismerünk. Ott még van más, van több, amit az Úr *nekünk szánt*, amiért megfizette az árat, és mégsem járunk benne. Ha nem járunk benne, akkor törekednünk kell, hogy oda *bemenjünk*.

Ez vezérli a szívemet, hogy tudom, hogy ott még van több, és el akarok jutni oda. Egy *törekvés* van bennem, éhes szívvel. Éhezem az Úr megnyilvánulásait, *szomjazom* az Ő esőit. *Többet* szeretnék belőle. Tudom, hogy van több.

Nincs annál sajnálatra méltóbb, mint amikor egy keresztény *megelégedik*. Azt mondja, hogy most már jártam eleget gyülekezetbe, és *félreteszi* az Úr dolgait. Hova lett az a *szikra*? Annak újra fel kell gyulladni. Bennünk kell, hogy legyen ez, hogy nekünk oda be kell menni.

És tudod, hogy a *hitnek* vannak *karjai* a láthatatlan birodalom. A hit van arra elrendelve, hogyha *hallja* az Igét, a hitnek a karjai képesek *benyúlni* abba a láthatatlan birodalomba, és ott *megragadni* azokat, amik az Igébe le vannak írva.

Pontosan úgy, mint amikor a kezeddal megfogsz valamit, akkor érzed, hogy megfogtad. A hitnek is ilyen karjai vannak, S ha valamiben elbizonytalanodsz, akkor kérdezd meg: *Hitem, megvan ez neked?* És ha a hit megragadta, akkor megvan az neki.

Akkor te azt tudod, hogy megvan, és akkor csak *idő* kérdése, és azok a karok *át fogják hozni* a láthatóba. Mert minden a *láthatatlanból* lesz és jön a láthatóba. Ezek valóságosak. A *hit* az egyetlen Istentől való szolgál, ami képes *bemenni* abba a láthatatlan birodalomba, és *elhozza* neked. Megragadja, megfogja.

Ha *megfogta*, akkor van meg neked. Ezt te tudod a szívedben, ha az megvan, akkor a *tiéd*. Akkor fogod látni. Ha a hit keze nem fogta meg, akkor nincs meg. Törekednünk kell arra, hogy megragadjunk onnan áldásokat, és ide áthozzuk, a saját életünkbe és mások életébe. *Gyümölcstermésre* vagyunk elrendelve.

Isten ismeretében *növekedni* fogsz, hogyha ezt a Szent Szellem bennünk lakozás *tudatosságát ápolod*. Ezt ápolni kell. Mint ahogy a vendégre is figyelni kell. Ezt tudatosan kell tenni. Akkor egy *növekedésnek* indulsz az Úr ismeretében, amiben az Atyának gyönyörűsége van.

Mert melyik apa az, aki nem akarja, hogy a fia ne ismerje meg őt. A mennyei Atyánk is azt akarja, hogy mi megismerjük Őt, és így növekedjünk ebben az ismeretben. *Közösségre* vágyik velünk.

Pál, amikor imádkozza azt a szellemi imádságot az Efézusi levélben, annál tanulságosabb nincs arra, hogy le van írva a részleteiben, hogy miként megy a *szellemi* dolgoknak a *megismerése*.

Engedjétek meg, hogy az Efézusi levélbe elmenjünk és egy kicsit nagyító alá vegyük a szavak jelentését. És hogy valóban miért imádkozik ott Pál, és hogyan megy a szellemi megismerés? Mert ha ezt megértjük, előbbre leszünk. Áldott legyen az Úr neve. Hallelúja! Jó az Úr az övéihez, örökkön-örökké!

EFÉZUS 1,15–17.

15. Ezért én is, hallván a ti hiteteket az Úr Jézusban, és minden szentekhez való szerelmeteket,

A *szerelem* azért szebb szó, mint a szeretet, mert hordozza azt a szikrát, amivel szeretnünk kell, azt a *lángolást*, amivel szeretnünk kell Istent. Azt a mindenekfelettséget, ha szerelmes vagy, akkor *állandóan* a szerelmedre tudsz gondolni ugye? Mindenekfelett az jár az eszedben.

Így kell szerelmesnek lenni az Úrban. A lenyűgözése, az Úr szépsége, az ékessége, az Ő szerelmének a tüzlángnyelvei kell, hogy égesse a szívedet. *Tűz* kell, hogy legyen belül, és ezt a szerelmet hozza. A minden szentekhez való szerelmeteket.

16. Nem szűnök meg hálát adni érettetek – Pál miért adsz hálát? –, említést téve rólatok az én imádságaimban;

Megköszönte a *hitüket* – ahogy írja – és megköszönte, hogy *szeretettel* járnak. Hálát adott ezekért. Aztán elkezd az imádságaiban valamiről imádkozni, ami lenyűgöző, ha megértjük.

Ugyanis az imádságaiban Pál nem azt írja, hogy elkezdek most imádkozni, a jobb jövedelmekért, a jobb lakhatásokért, a jobb ellátásokért, a jobb ruházatokért. Ezeket is mondhatta volna, de itt nem ez áll. Ezek majd *jönnek*, ha *első helyen* az *Urát keresed*. Nézzük meg, Pál miért imádkozik?

17. Hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek – Mit adjon? Miért imádkozik? – bölcsességnek és kijelentésnek szellemét az Ő megismerésében;

Ezt csak az *Atya tudja* odaadni. Ebben a megismerésben növekednünk kell. *Bölcsesség* és *kijelentés* szelleme által megy ez a megismerés. A drága Szent *Szellem munkája* ezt, aki ott belül lakozást vett. Az Ő szolgálata által megy ez.

Nézzük meg, a *bölcsesség* szó mit jelent. Azt jelenti: *egy betekintést kapsz a szellemi valóságokba, hogy megismerhesd Isten céljait és gondolatait*. Ez a meghatározása a bölcsesség szónak.

Egy betekintést kapsz a szellemi valóságokba, hogy azok miként vannak, hogy megismerhesd Isten céljait. Lehetséges az, hogy az ember megismerje Isten *céljait* és Isten *gondolatait*? Ha nem lenne lehetséges, akkor Pál nem imádkozott volna ezért. De lehetséges.

Istennek nemcsak gondolatai és céljai vannak, *álmai* vannak veled kapcsolatban. Isten álmodozik rólad. Ezek az álmok mind valóra kell, hogy váljanak az életünkben. A dicsőségnek Atyja adjon néktek, bölcsességnek és *kijelentésnek* szellemét.

A *kijelentés* szó pedig az *apokalüpsos*, ami azt jelenti, hogyha valami le van fedve, le van takarva a szemed előtt, ezért te nem látod. Ha oda beengednek téged, még akkor sem látod, amíg valaki le nem veszi róla a leplet. Le kell venni róla a leplet.

Ez az a szó, a *kijelentés* szelleme ezt jelenti: *Az Úr leveszi a leplet azokról a dolgokról, amit eddig még nem láttál.* Lekerül róla a lepel. Ez Isten Szellemének a munkája. Ha *keresed* Őt, így fogsz eljutni az Ő *megismerésére*.

Mondja: a bölcsesség és kijelentés szelleme az Ő megismerésében. A *megismerés* szó ebben az esetben (mert több szó van a görögben) az *epignósis* szó. Ez azt jelenti: *teljes, mély, bensőséges és pontos ismerete Istennek.* A Szent Szellem ide akar elvinni minket.

Egy olyan bensőséges, mély, pontos, tiszta ismerete Istennek, amit itt a levélben imádkozik Pál. Ez minden hívő számára *elérhető*. Csak éhezni kell a szívünknek, *keresni* és imádságban lenni. S amikor ezt az imádságot imádkozod, akkor a Szent Szellem *munkálja* ezt.

Hagynak ez volt az egyik vesszőparipája, az Efézus 1. imája. Amikor azt elkezdte imádkozni *elveszett* rokonaiért... Mondta az Úr, hogy ne böjtölj éveket. Volt olyan testvére, akiért éveket böjtölt. Tedd félre a böjtöt, kezd el *imádkozni* ezt a szellemi imát. És heteken belül megvolt az illető *újjászületése*. Mert ez egy élő imádság, Isten Szelleme van benne.

Most ezekkel a szavakkal, amikkel elmondtam nektek, el fogom olvasni az igen kibővített fordítását ennek az igeversnek. Ami nem az Amplified, hanem a fölötti, mert benne hagyom az eredeti szavakat is, és azoknak a magyarázatát. Hogy egyben meglegyen az igevers, és el tudjunk rajta gondolkodni, elolvasom nektek. Így szól ez a vers:

EFÉZUS 1,17.

A mi Urunk, Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja, adjon nektek bölcsességnek szellemét – ami által betekintést nyertek a szellemi valóságokba, hogy megismerhessétek Isten céljait és gondolatait, adja ezt meg nektek a kijelentés (apokalüpsosz) szelleme által, hogy amik eddig le voltak fedve, el voltak takarva a szemeitek előtt, azokról lekerüljön a lepel, felfedessenek azok az Ő megismerésében, mégpedig az epignószis megismerésében, ami Istennek a teljes, pontos, mély és bensőséges megismerését hozza.

Mondd meg nekem, hogy vastag-e ez a vers? Felettébb sok minden van benne! De ha időzünk rajta, akkor fogjuk megérteni, hogyan megy Istennek a megismerése. Istennek be kell téged oda *engednie*, utána, ami ott bent van, arról *le kell vennie* róla a leplet. Ha le van véve, akkor sem biztos még, hogy meg fogod látni, mert...

EFÉZUS 1,18.

18. És világosítsa meg szívetek szemeit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben.

Vagyis *világosság* is kell hozzá. Mert ha sötétségben vagy, akármit tárnak eléd, nem látod. Vagyis miután leleplezte azt Isten, a *fénynek* az özönével kell, hogy eláraszsa a szemedet, hogy *lássad*. Meg kell, hogy világosítsa a szívedet. Meg kell, hogy világosítsa a szíved szemeit, hogy *lássad*, máskülönben, nem fogod látni.

Azt imádkozza Pál, hogy a *fényözön* árassza el a szemeteket, hogy lássátok azt. Máshogy nem fogod meglátni. Ezt az imát, ha elkezded imádkozni, heteken belül észre fogod venni, hogy *előbbre* vagy Isten dolgaiban.

A Szent Szellem szavak nélkül tud *tanítani* téged. Egyszerűen a szívünk szemeivel látunk dolgokat. Azt tudja *megragadni* a hited karja, amit látsz. Amit az ember nem lát, oda nem juthat el. Oda nem képes eljutni.

Ha a térképen nem látod azt a helyet, ahova el akarsz menni, nincs az a GPS, ami elvisz. Be kell ütni a koordinátákat. Ha a szíved szemeivel *nem látod*, akkor akárki mondhatja neked, hogy Jézus sebeivel meggyógyultál, akkor az *csak információ*. Nem látod. Először látni kell, a szíved szemeivel kell látni. Ezért imádkozik Pál. A Szent Szellem megnyitja neked, *leveszi* a leplet, *megvilágosítja* a szemeidet, és utána fogod *lát*ni.

Ha látod, akkor el tudsz oda menni. Akkor eljutsz oda, akkor megvan neked. Amíg nem látod, addig a *sötétben botorkálsz*. Nyílegyenes úton is botorkálunk, ha sötét van. Ha lekapcsolnék minden villanyt, és megkérnélek, menj itt végig, s felvennem az infrával, nevetnél magadon. Világosság szükséges hozzá. Világosítsa meg szívetek szemeit...

Fényözön! Ez az *Ő* birodalmában van, az *Ige a világosság*. Az Igével történik ez is, az Ige fényével. Az Ige által történik. Hogy tudhassátok... Mit kell nekünk tudnunk? Hogy tudhassátok, mi az *Ő elhívása*, mi az *Ő öröksége* és mi az *Ő hatalma*. Három dolog, ami nélkül csak *botorkálunk* az életben, ha nem ismerjük meg.

Van egy hatalmas *elhívása* az életünkre, van egy hatalmas *öröksége* a szentekben – ott bent az új teremtésben –, és van egy olyan *hatalom*, amelyet megmutatott, amikor feltámasztott a Krisztusban. Ebben a hatalomban élhetsz és a *feltámadás erejét* meg kell ismerned. Imádkozza Pál, hogy eljussak az *Ő* ismeretére és az *Ő feltámadásának* ereje megismerésére.

EFÉZUS 1,19.

19. És mi az *Ő* hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az *Ő* hatalma erejének ama munkája szerint.

El kell jutnod oda. Addig nem vagy igazi keresztény. Addig csak *címke* van a homlokodon, amíg ezeket nem ismered. Addig csak úgy mondod, hogy keresztény vagy, amíg nem jársz ezekben. Ésaías könyvében van egy profetikus *felszólítás*, nekünk keresztényeknek íródott, meggyőződés.

ÉSAIÁS 60,1–3.

1. Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, – Eljött a mi Krisztusunk? – és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.

A te szellemeden feltámadt az Úr Jézus Krisztus. A világosság ragyog rajtad. Kelj fel a *hatalmadban*. Kelj fel, ebben a világosságban.

2. Mert íme, sötétség borítja a földet, – Ennél nagyobb sötétség és gonoszság, ami most van a földön, szerintem nem volt még soha, és ez csak növekszik. – és éjszaka a népeket, – Nincs világosságuk! – de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.

Rajtad feltámadt az Úr? Mondjad: *Énrajtam feltámadt az Úr, és dicsősége rajtam megláttatik. Mert ragyog rajtam az Úr, és ezt meglátja a világ. És pogányok jönnek világosságomhoz!*

Eljön az az idő, amikor akik nem ismeri Öt, megkívánják. Mi ragyog rajtad? Mondjad nekem, hogy hogyan lehet így élni? Betegségek nélkül? Ebben a vigasztalásban? Hogyan lehet, mi a titka ennek? Pogányok fognak *jönni* ehhez a világosságához és királyok, a néked feltámadt *fényességhez*.

De először a szívedben fel kell, hogy támadjon. Ezért imádkozza Pál, mert fel kell támadni a szívünkben. És *vágy*ni kell ezt, hogy ide eljussunk. Ugye mondja, hogy a *világosság növekszik* a teljes délig. Ebben növekednünk kell. *Kívánnunk* kell ezt a világosságot és ezt a növekedést, a Jézus nevében.

3. És népek jönnek világosságodhoz, és feltámadt fényességhez.

Itt be is fejezhetném, de nem teszem még. Látom még figyeltek. Akkor még elmondom, hogy Istennek *célja* van azzal, hogy mi *eljussunk* erre a világosságra. Ugyanis Istennek a hatalmas bölcsessége szorgalmazza azt az ismeretet, hogy mi ide eljussunk. Megmondom, hogy miért.

Istennek terve van azzal, hogy te *ragyogjál*, hogy eljussál erre a világosságra. Az Ő bölcsességében ugyanis *elrendelt* valamit, amit ma meg kell hallanod. Egy hatalmas igazság az Efézusi levélben. A kijelentések itt olyan gazdagok.

Egyszer, ha megnyílik, akkor nincs vége, se száma. Pálnak ez a hatalmas kijelentse, ami az Úrtól volt, hogy a Krisztus véghetetlen gazdagságát, ami Istenben el volt rejtve, ő ezt megláthatta. Azt mondta, hogy *kijelentés* által ismertette meg velem az Úr ezt a *titkot*. Levette a leplet az Úr, és megengedte neki, hogy azokat meglássa.

EFÉZUS 3,9–10.

9. És hogy megvilágosítsam mindeneknek, hogy miképpen rendelkezett Isten ama titok felől, amely örök időktől fogva el volt rejtve az Istenben, aki mindeneket teremtett a Jézus Krisztus által;

Pál erről a titokról *kijelentést* kapott.

10. Azért, hogy ismertté legyen most a mennybéli fejedelemségek és hatalmasságok előtt – Nagyon figyelj! – a Gyülekezet által az Istennek sokféle bölcsessége.

Vagyis amíg te nem *ismered meg* ezt a világosságot, addig nem tudod *ragyogni* a világra, arra a haldokló, sötétségben levő világra. Az előbb olvastuk Ésaíasban, amíg te ezt nem tudod ragyogni, addig azok nem fogják megismerni.

Isten meg akarja *mutatni* nekik az Ő bölcsességeit és ez *rajtunk keresztül* megy, a Gyülekezeten keresztül. El volt rejtve. A fejedelemségek és a hatalmasságok csak rajtunk keresztül fogják tudni megismerni.

Gyülekezet, benne kell járnunk és *ragyognunk* kell ezt! Máskülönben soha nem fogják megismerni. És Isten szeretné *lezárni az időket*. Az Ő bölcsességét rajtunk keresztül fogja tudni megmutatni a világnak. Ha mi nem akarunk előbbre jutni és jobban ragyogni...

Pedig ott nagyon sok minden van még, amiről le kell, hogy hulljon a lepel. Meg kell tudni jobban, hogy miként működnek ezek az ajándékok. Hogy milyen az Ő közössége, milyen Istennek a tüze, ami emészti az ellenségeket? Milyenek azok a kései esők?

Isten meg fogja mutatni. Vágyod-e? *Vágyunk* kell ezeket. A mennyei fejedelemségek és hatalmasságok csak általunk lesznek képesek megismerni ezt. Isten így rendelte. Gyülekezet, látod benne a *te feladatodat*?

Isten azt is megadta, hogy hogyan *merjük elő* ezt a bölcsességet. Ez az utolsó rész, ahova ma lapozunk. És a végére *felébresztjük* ezt a vágyat magunkban, a Jézus nevében. Isten, ha akar valamit, ahhoz mindig *megadja a módját*, hogy hogyan juthatsz el. Igazságtalan Isten lenne, ha azt mondaná, hogy ragyogjál, és ott befejezi.

De hogyan ismerjük ezt a *bölcsességeket*? Isten megengedte nekünk, hogy ezt az elrejtett bölcsességet szóljuk, kiejtsük egy *természetfeletti nyelvben*, ami a világ előtt el van rejtve. De te kimeregetheted azt a tudást és azt a bölcsességet. Ez van leírva az 1Korinthus 2-ben:

1KORINTHUS 2,7.

7. Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, – Ugye mondtuk, hogy el van rejtve. – **azt az elrejtett bölcsességet,** – Figyeled-e, hogy ezt mi szóljuk a Szellem által? – **melyet az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre;**

Az *újszövegségi hívő* a Szellem nélkül nem jut sehova. Az a ‘vendég’, aki a nappaliban ül, a Szent Szellem. A *Szellem által* szóljuk ezeket. Azt az elrejtett bölcsességet, melyeket az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre. Isten ezeket elrejtette, és ránk hagyta, hogy ahogy mi megjelenítjük, úgy fogja megismerni a világ.

Ezt szólhatjuk, a titkon való bölcsességet. És ezt szólnunk kell. Miként megy ez a szólás? A Szellem által. Ezt a bölcsességet szólni lehet a Szellem által. *Szorgalmasak* vagyunk-e benne? Amikor az imakörökre kerül a sor, akkor érzed-e a szíveden a fontosságát, hogy merítjük ezt a bölcsességet?

Az elrejtettekből, onnan a láthatatlanokból a hit karjaival, amit az Úr megenged, hogy megjelenítsen nekünk. Mert Ő a *mindentudás*, és velünk csak azt közli, amit nekünk kell, hogy tudjunk. A hit karjaival, amit meglátunk, azt megragadjuk, a valóságba hozzuk és építjük a királyságot, így megy ez. Az Ő világossága által, az Ő Szelleme által, az Ő szólása által. Ő vezényli ezeket. Mi pedig *jó munkatársai* vagyunk mindenben.

Az Úr figyelmeztetett, hogy az *Efézusi levelet* újra vegyem elő és kezdjem imádkozni. Egy időben elhagytam ugyanis, megmondom nektek. Ez nem bűnmegvallás, de ez így volt. Más imákat vettem előbbre és ez elmaradt. És az Úr szólt nekem, hogy vegyem a *figyelmem* középpontjába ezt az imát. Azóta foglalkozom vele és elkezdtem imádkozni.

Először elkezdtem az imakönyvből imádkozni. Megint szólt a Szent Szellem és azt mondta, hogy ne ilyen narrátoros módon, hogy 1. szám 3. személyben beszéljek Őróla. Közvetlenül Neki imádkozzam! Mint ahogy az Atya a gyermekével beszél és a gyermek az Atyjával beszél.

Akkor megírtam azt a fajta imádságot az Efézusi levél alapján magamnak, ahogy én ezt most imádkozom. De ha a kedvetekre van, elmondhatjuk együtt. Ez lesz ma a megvallásunk. Ezzel fogjuk ma zárni. Nem hosszú imádság, de nagyon *hathatós*. Minden napos imává vált. Nektek is javaslom, mert a Szellem imája által tudnak a Szellem munkái működni az életünkben:

Drága mennyei Atyám, Te vagy az én Uram, Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja. Kérlek Téged, adjál nekem bölcsességnek és kijelentésnek Szellemét, a Te tiszta megismerésedben. És világosítsd meg értelmem és szívem semeit, hogy tudhassam, mi a Te elhívásod reménye, mi a Te örökséged dicsőségének a gazdagsága a szentekben. És mi a

Te hatalmad felséges nagysága irántam, aki hiszek, a Te hatalmad erejének ama munkája szerint, amelyet megmutattál a Krisztusban, mikor feltámasztottad Őt a halálból és ültetted Őt a magad jobbára a mennyekben. Magasan minden fejedelemség és hatalmasság és erő és uraság és minden név fölé, amely neveztetik nemcsak e világon, hanem a következendőben is. És mindeneket vetted az Ő lábai alá. És Őt tetted mindeneknek fölötte a Gyülekezet fejévé, mely az Ő teste, teljessége Őnéki, aki mindeneket betölt mindenekkel.

Ez okáért meghajtom térdeimet Atyám előtted, az én Uram, Jézus Krisztus Atyja előtt, akiről neveztetik minden nemzetség mennyen és földön, hogy add meg nekem a Te dicsőséged gazdagságáért, hogy megerősödjem a hatalmas dünamüsz erővel a Te Szellemed által a belső emberben. Hogy lakozzék a Krisztus a hit által az én szívemben. A Te szeretetedben meggyökerezsek és alapot vegyek. Hogy megérthessem minden szentekkel egybe. (Látod, az ima mindenkiért szól ilyenkor, Krisztus egész Testéért imádkozunk.) mi a szélesség, mi a hosszúság, mi a mélység és mi a magasság. És megismerjem a Felkentnek, a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjek Atyám, a Te egész teljességedig. Ámen.

Látjátok, hogy létezik egy ilyen hely, ahol az ember Isten egész teljességével teljes. Hálát adunk, hogy az Úr elvisz oda minket, az Ő teljességére törekszünk. Az Ő teljessége van bennünk és ennek ki kell jönnie a világ felé. Dicsőség legyen Istennek.

A gyógyító sorról elmondom, hogy ez nem más, mint Isten térerejébe kerülni kézzrátétel által. Ugyanis a Szent Szellem bennünk lakik, s mikor a kezünket rád tesszük, akkor Istennek a térerejébe kerülsz, és ott elveztetik hit által, amiért jöttél. A helyeden is meggyógyulhatsz.

A fizikában tanultuk a feszültség és az áram dolgát, minél nagyobb a feszültség, annál nagyobb áram folyik. Minél nagyobb Isten ereje, annál nagyobb a kenet, de ott van az ellenállás is. Szemléletesen mutatja a fizika Isten elektronjainak az áradását, de ezen majd legközelebb időzünk. Dicsőség Istennek! Ámen!

**A barna színnel jelzett részek más fordításból származnak.*